

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

בפני השופטת חנה ינון, שופטת בכירה

התובע מאיר שחר
ע"י ב"כ עו"ד שלומי וינברג

נגד

הנתבעות 1.קרן ארגמן
2.מאי ארגמן
ע"י ב"כ עו"ד חן בכר

1

פסק דין

2

3 1. זוהי תביעה על סך של 100,000 ₪ שעניינה דרישה לתשלום פיצוי
4 בגין טענה להוצאת דברי לשון הרע שהוגשה ע"י התובע כנגד מנהלת
5 גן וגנת, אשר טיפלו בילדו.

6

7 2. התובע ורעייתו רשמו את בנם הפעוט לגן "קשת בענן".

8

9 (להלן: "הגן").

10

11 3. הנתבעת מס' 1 הינה מנהלת גן "קשת בענן".

12

13 4. הנתבעת מס' 2 הינה הגנת בגן.

14

15 (להלן: "הגנת").

16

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

- 1 לטענת התובע, הוציאו הנתבעות דברי לשון הרע כנגדו באמצעות
2 הודעת דואר אלקטרוני אותה שלחו הנתבעות לכל הורי הילדים בגן.
3
4 מנגד, טוענות הנתבעות כי הודעת הדואר האלקטרוני נשלחה להורים
5 של ילדי הגן על מנת להפסיק את חרושת השמועות בקרב הורי
6 הילדים אודות פרידתם של בני הזוג, וכן להבהיר מהן הסיבות אשר
7 הובילו אותן להיפרד מבנו הפעוט, בנם של התובע ורעייתו, דבר אשר
8 אינו בגדר מה בכך, לטענתן.
9

ראיות התובע

- 10
11
12 **7. התובע העיד בתצהירו ת/1** כי ביום 13.9.10 נפרדה ממנו רעייתו,
13 והשניים ניהלו הליכים משפטיים בבית המשפט לענייני משפחה בעיר
14 רמת גן.
15
16 **8.** לדבריו, בחרה רעייתו דאז לעזוב את דירתם המשותפת, בה התגוררו
17 עם שני ילדיהם הקטינים, ללא הודעה מוקדמת, והותירה אותו
18 בחוסר אונים מוחלט. באותו היום, התקשר הוא לגנת וזו טענה כי
19 אינה מעוניינת להיות "באמצע" וכי אינה יודעת דבר אודות רעייתו
20 וילדיו.
21 **9.** למחרת, ביום 14.9.10, התקשר הוא שוב לגנת על מנת לברר האם
22 בנו הגיע לגן. בתגובה, השיבה לו זו כי הבן לא הגיע ואינה יודעת
23 באם הוא יגיע.
24
25 **10.** בשיחה אחרת עימה הביע בפניה את אי שביעות רצונו מהעובדה כי
26 לא יידעה אותו אודות היעדרותו המתוכננת של הבן מהגן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

- 1
- 2 11. בתגובה לדברים אלה, שלחה לו הגנת מסרון בזה הלשון:
- 3
- 4 " אחרי שאיימת עלי אתמול והטרדת אותי ואת הצוות של
- 5 הגן, אני דורשת שלא תיצור איתי או עם הצוות שלי קשר לא
- 6 בטלפון/אימייל/הודעות טקסט, פנים אל פנים או בשום דרך.
- 7 במידה ותיצור עמנו קשר אאלץ לפנות למשטרה."
- 8
- 9 12. לאחר מכן, ניתק הוא קשר לחלוטין עם הגנת.
- 10
- 11 13. עם זאת, החליטו הנתבעות לסלק את בנו מהגן, ברם, אלה לא
- 12 הסתפקו בכך וביום 19.9.10 שלחו מכתב באמצעות הדואר
- 13 האלקטרוני לכל הורי הילדים בגן, ובו צוין כי התובע התנהג תמיד
- 14 כלפי הגנת וצוות הגן "באופן מאוד לא ראוי".
- 15
- 16 (ראה: נספח ב' לת/1).
- 17
- 18 14. כן נכתב כי רעייתו מתגרשת ממנו וכי היא הוציאה את הילדים
- 19 בחטף מהדירה לאחר שקיבלה משמורת על שניהם, כל זאת למרות
- 20 שמדובר במידע לא מדוייק, חסוי ופרטי, אשר פורסם, לדבריו, על ידי
- 21 הנתבעות ללא רשותו, תוך פגיעה בכבודו ופגיעה בפרטיותו.
- 22
- 23 15. זאת ועוד, טענו הנתבעות כי הוא החל להטריד את הגנת בסדרת
- 24 טלפונים מאיימים "בסגנון אלים", וזאת מאחר שהחליטה לשתף
- 25 פעולה עם רעייתו למרות שאין אמת בדבריה.
- 26

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

16. לעדותו, הנתבעות הכפישו את שמו וטענו במכתב כי צוות הגן ספג ממנו "הטרדות מיניות מפורשות", וכי נהג הוא להתבטא בסגנון דיבור לא ראוי לידי הילדים.
17. לדבריו, הדברים נאמרו במזיד על מנת להכפיש את שמו ועל מנת לסייע לרעייתו במאבק הגירושין ובתביעתה לקבל משמורת על הילדים, כפי שקרה בפועל, כאשר רעייתו משתמשת במכתב כנגדו בבית המשפט לענייני משפחה ברמת גן.
18. עוד, הוסיף, כי מדובר בהוצאת לשון הרע כנגדו, בהכפשות שקריות ובגילוי מידע חסוי על חייו הפרטיים, מתוך כוונה לתפוס צד בסכסוך ולסייע לרעייתו במאבקה המשפטי.
19. כן, הדגיש, כי הינו אדם נורמטיבי לחלוטין, נעים הליכות, חברותי ואהוב על הורי הילדים, ונהג לארגן פעילויות חברתיות לכל הילדים וההורים.
20. עוד, העיד, כי יש לו קשר מיוחד עם ילדיו הקטינים והוא אף החליט לוותר על קריירה מקצועית לטובת טיפול בהם.
21. לדבריו, הנתבעות הפיצו עליו שקרים, פגעו בשמו הטוב וביחסיו עם הורי הילדים בגן, שהם גם שכניו עימם הוא נפגש לעיתים קרובות.
22. עוד, העיד, כי הנתבעות הינן נשים אסרטיביות ומוחצנות שהגיבו בחדות על כל הערה שלו לגבי הטיפול בילדים והתרעמו על הערותיו,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

- 1 כך שאם הייתה התנהגותו פסולה או מטרידה הרי שללא ספק היו
2 הנתבעות מעירות לו ומיידעות אותו על כך.
3
- 4 23. בדיון ביום 13.3.12 הוצאו מתצהירי התובע תצהיריהם של מר מתן
5 נומקין ושל הגב' מאיה פארן.
6 **ראיות הנתבעות**
7
- 8 24. **הנתבעת מס' 1, מנהלת הגן, הגב' קרן ארגמן, העידה בתצהירה נ/3**
9 כי היא והגננת הפעילו מזה שבע שנים את הגן, הממוקם בעיר תל
10 אביב והמיועד לפעוטות בגילאי שנה וחצי עד שלוש. מחודש פברואר
11 2011, מנהלת הנתבעת מס' 2 את הגן לבדה.
12
- 13 25. במסגרת חלוקת המטלות והתפקידים של ניהול הגן, היתה היא
14 אמונה על הניהול האדמיניסטרטיבי, וכפועל יוצא מכך נשלחו מרבית
15 הודעות הדואר האלקטרוני להורים על ידה ובחתימתה.
16
- 17 26. במהלך שבע השנים, זכה הגן לתשבחות והוקרה באופן תדיר בשל
18 אופן תפקודו והיחס החם והאוהב של צוות הגן להורים ולילדים.
19
- 20 27. לעדותה, התובע ורעייתו דאז, צירפו לגן את בנם דן החל משנת
21 הלימודים תש"ע, ב- 1.9.09, ואף רשמו אותו לשנה נוספת.
22
- 23 28. התובע נהג לפקוד את הגן באופן תדיר על מנת להביא את בנו ועל
24 מנת לאוספו.
25
- 26 29. לדבריה, מהרגע הראשון להיכרותה עם התובע, התרשמה כי מדובר
באדם וולגרי, גס רוח וחסר התחשבות. כך, התובע היה נוהג לשלוח

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

- 1 מבטים ארוכים ומשתהים באיברים הצנועים של גנות צוות הגן,
2 מבלי שטרח להסוות אותם אף שהיה ברור כי צוות הגן נמנע
3 ומתרחק ממנו על מנת שיפסיק.
4
- 5 30. כמו כן, נהג התובע להעיר הערות בעלות אופי מיני בוטה לידה וליד
6 ילדי הגן ולספר סיפורים והלצות בהקשר מיני שכללו ביטויים
7 מיניים בוטים ואף תיאורים של אקטים מיניים.
8
- 9 31. לדבריה, הפריעה לה במיוחד העובדה כי התובע דיבר אל בנו הפעוט
10 כאל חבר בוגר וייחס לו תכונות של גבר והופכו לשותף, כביכול,
11 להלצותיו המיניות.
12
- 13 32. כן תיארה כי נוכחותו של התובע בגן ואופן דיבורו היו כה צורמים
14 ופוגעניים, כך שבלית ברירה עשתה ככל שביכולתה להימנע מלשהות
15 במחיצתו. כך, מקרה בו היתה נוכחת בעת שהתובע הטריד מינית את
16 הגנת התרחש במהלכה של אסיפת הורים של ילדי הגן, בה אמר
17 התובע: **"אני מציע שהמפגש הבא יהיה רק של האבות ומאי במופע**
18 **חשפנות. אני בטוח שהיא תהנה מזה מאוד."**
19
- 20 33. עוד, העידה, כי ביום 13.9.10 פנתה אל הגנת רעיית התובע בשיחה
21 טלפונית והודיעה לה כי היא קיבלה משמורת בצו של בית משפט על
22 הפעוט ועל אחיו, במסגרת הליך גירושין שנקטה כנגד התובע, וכי
23 אימה היא זו שתאסוף את בנה מהגן וכי ייתכן כי לא יגיע למחרת
24 לגן.
25

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

- 1 34. לדבריה, הגנת סיפרה כי זו נשמעה מפוחדת והיסטרית והביעה
2 בפניה חשש כי התובע יגיב בזעם ובתוקפנות, וכי ייתכן וינהג
3 באלימות.
4
- 5 35. עוד באותו הערב, יצר קשר התובע עם הגנת ובסיום השיחה סיפרה
6 לה זו כי התובע שאל בטון מאיים היכן רעייתו וילדיו, וכן הטיח בה
7 כי אינה משתפת פעולה עימו ונטלה את הצד של רעייתו.
8
- 9 36. גם ביום המחרת המשיך התובע בהתנהגותו המאיימת וניסה באופן
10 חריג ולא שיגרתי ליצור קשר באמצעות הטלפון עם צוות הגן, והגנת
11 סיפרה לה כי התובע אמר לה כי מעשיה חמורים ביותר, וכי הדבר
12 יתנקם בה ותשלם על כך מחיר.
13
- 14 37. בשלב זה, חששו הן כי לא תוכלנה לנהל גן של פעוטות רכים בשנים
15 שזקוקים לחום ולאהבה, כאשר הן מצויות בחרדה תמידית
16 מהתנהגותו האלימה והמאיימת של התובע, שלא פוסק מלצלצל
17 ולאיים עליהן, והן חששו כי זה יופיע וינסה לקחת בכוח את בנו
18 מהגן. כל התנהלותו זו, היתה בהמשך ישיר להתנהלותו הבעייתית
19 ולהטרדותיו המיניות של צוות הגן.
20
- 21 38. משכך, הגיעו הן למסקנה כי אין מנוס אלא להיפרד מן הבן, שכן
22 נוכחותו הינה נוכחות התובע, והדבר פוגע בכל ילדי הגן ומשפיע על
23 שגרת יומם. הגנת יצרה קשר עם אימו של הילד והודיעה לה על
24 החלטתם זו והיא הבינה לליבם.
25

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

- 1 הגננת הודיעה לרעיית התובע כי בכוונתה לשלוח הודעת דואר
2 אלקטרוני לכל הורי הגן, המבהירה ומנמקת בפניהם את השיקולים
3 והנסיבות שעמדו מאחורי ההחלטה המצערת להיפרד מן הבן, וזו
4 הסכימה למשלוח ההודעה.
5
- 6 40. בנסיבות אלה, שלחו היא והגננת הודעת דואר אלקטרוני להורים של
7 ילדי הגן, בו יידעו אותם בדבר הפרידה מהילד, והסיבות שהובילו
8 לכך.
9
- 10 41. לעדותה, החלה חרושת שמועות בגן אודות הסיבות שהובילו את
11 רעיית התובע לפעול כפי שפעלה, ועל כן על מנת להפסיק את חרושת
12 השמועות ובכדי למסור מידע מדויק החליטו הן לפנות להורי הילדים
13 באופן מסודר ולהודיע להם על הפרידה מהילד.
14
- 15 להלן לשון דואר אלקטרוני זה:
16
- 17 **"שלום לכולם,**
18
19 **לצערנו הרע, בסוף החודש ניפרד מ... האהוב שלנו. כדי למנוע**
20 **רכילויות ומידע לא מדויק, חשבנו שמן הראוי להסביר את**
21 **הסיבה, וזאת בתיאום עם אימו..."**
22
- 23 **"מאיר, אביו של..., התנהג תמיד כלפי מאי וכלפי צוות הגן,**
24 **באופן מאוד לא ראוי. הן ספגו ממנו הטרדות מיניות מפורשות**
25 **וסגנון דיבור מאוד מאוד לא נעים ובוודאי לא מתאים לילדי**
26 **הגן.**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

1 לפני כשבוע הודיעה ... למאי שהיא מתגרשת ממאיר,
2 מוציאה את הילדים מהבית בחטף ושקיבלה משמורת על
3 הילדים.
4 לאחר שמאיר גילה זאת, הוא החל להטריד את מאי בסדרת
5 טלפונים מאיימים, בסגנון אלים, כיוון שהחליט שמאי
6 משתפת פעולה עם ... ולכן הוא "מסמן אותה".
7 נוצר מצב שבו מאי ושאר נשות צוות הגן חששו מכל צלצול
8 בדלת, מכל טלפון ובעיקר חששו לראות את מאיר.
9 באווירה כזו של פחד, סטרס ואיומים אי אפשר לנהל גן
10 ילדים. זה לא הוגן כלפי מאי, הצוות והילדים.
11 לכן החלטנו, לא בקלות, שאין לנו ברירה, אלא להיפרד מ...
12 המתוק, למרות שליבנו איתו, עם אחיו ועם אמו (אשר הבינה
13 לגמרי את החלטתנו, למרות שזו ציערה אותה), כי היה לנו
14 ברור שכל עוד יהיה בגן, נהיה חשופות לאיומים ולאווירת
15 אלימות מצד אביו.
16 אנחנו מאחלות לו הצלחה רבה בכל ובהחלט נתגעגע אליו."

17
18 42. כן, העידה, כי התובע בעצמו שלח הודעת דואר אלקטרוני להורי
19 הילדים ביום 18.9.10, עוד בטרם שלחו הן את ההודעה מטעמן,
20 לעשרות אנשים בה הבהיר כי רעייתו והוא בהליכי גירושין וכי
21 האחרונה קיבלה משמורת בלעדית על ילדיהם. כן תיאר הוא את
22 מצבו הנפשי, מצב נכסיו ופריטים להם הוא זקוק.

23

24

(ראה : נספח 7 לנ/3).

25

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

- 1 43. כן, הדגישה, כי התובע איים עליה בסדרת טלפונים, ורק המסרון
2 אותו שלחה אליו גרם לו להפסיק מלהטריד אותה.
3
- 4 44. עוד, הוסיפה, כי אין לה כל קשר אישי עם רעיית התובע, ואין לה כל
5 רצון לסייע לה בהליך הגירושין, וכל מעשיה נעשו על מנת להגן על
6 צוות הגן.
7
- 8 45. עדות דומה העידה, הנתבעת מס' 2, הגב' מאי ארגמן, הגנת,
9 בתצהירה נ/2, אולם הוסיפה כי התובע נהג להעיר לה הערות בעלות
10 אופי מיני בוטה, בין היתר, באשר לנטיותיה המיניות שלה ושל
11 סייעת נוספת בגן, וזאת מבלי לשים לב לתחושות צוות הגן ולנוכחות
12 הילדים.
13
- 14 46. כך, למשל, בבוקר אחד בו הביא את בנו לגן, החל זה לבכות והיא
15 חיבקה אותו, התובע התיישב בצמוד אליה, בהה בחזה שלה ואמר:
16 **"אל תבכה ... אני לא מתכוון להתנפל על מאי, יש לי את אמא**
17 **שלך"**.
18
- 19 47. בהזדמנות אחרת שאל אותה התובע: **"למה את לבושה כך? יש לך**
20 **מאהבת?"**.
21
- 22 48. התובע אף הגדיל לעשות וביום הולדתה, שעה שהורי הילדים בגן
23 ביקשו לארגן עבודה מתנה, הציע התובע כי ישכרו לה שירותי
24 חשפנית, ושלח את הצעתו בדואר אלקטרוני לכל ילדי הגן.
25
26 (ראה: נספח 2 לנ/2).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

- 1
- 2 49. בהזדמנות אחרת, כאשר בנו בכה והיא חיבקה אותו, הגיב התובע:
- 3 **"עם חזה כזה בטח שנעים לו, אני גם הייתי מת להתנחם שם."**
- 4
- 5 50. כן תיארה היא מספר מקרים נוספים בהם התנהג התובע בצורה
- 6 פוגענית ומשפילה כלפיה וכלפי צוות הגן.
- 7
- 8 51. לדבריה, אחד משיאי התנהגותו התרחש באחד מימי השישי, עת פקד
- 9 את הגן עם רעייתו ובנם התינוק הנוסף בכדי לאסוף את בנם הבכור.
- 10 בעת שהחליף לבנו התינוק חיתול, תוך שהוא מותיר את פלג גופו
- 11 התחתון חשוף, הוא קרא שוב ושוב לצוות הגן, כדי **"לראות את**
- 12 **הבולבול של הילד שלי. יש לו כלי ענק והוא הולך לזיין הרבה."**
- 13
- 14 52. בשלב מסוים, בו חשה כי הגיעו מים עד נפש, ואמירותיו ומבטיו הפכו
- 15 לבלתי נסבלים פנתה היא אל התובע וביקשה ממנו באופן אישי
- 16 ומנומס לחדול לדבר באופן בוטה ופוגעני בנוכחות צוות הגן, שכן
- 17 הדבר פוגע בהם מאוד. התובע הבין את דבריה והסביר לה כי הוא
- 18 גדל בבית רווי אלימות ועלבונות ואינו יודע במקרים רבים היכן
- 19 גבולות ההתנהגות המקובלת.
- 20
- 21 53. ביום 13.9.10, בשעות הצהריים, פנתה אליה רעיית התובע בשיחה
- 22 טלפונית והודיעה לה כי מכיוון שהיא קיבלה משמורת בצו של בית
- 23 המשפט לענייני משפחה על ילדיה, במסגרת הליך גירושין שנקטה
- 24 כנגד התובע, אימה היא זו שתאסוף את הבן מהגן וכי ייתכן
- 25 שהאחרון לא יגיע למחרת לגן.
- 26

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

- 1 54. לדבריה, רעיית התובע ציינה כי היא נמנעת מלספר לאן פניה מועדות
2 והיכן תגור עם ילדיה וזאת על מנת שלא תהא במצוקה אל מול
3 התובע. כן סיפרה לה כי התובע עדיין אינו יודע אודות קיומו של צו
4 בית המשפט ואת העובדה כי היא עוזבת את ביתם המשותף, ולאור
5 אופיו סביר כי הוא יגיב בזעם ובתוקפנות.
6
- 7 55. כן ציינה בפניה רעיית התובע כי על פי הצו רק היא או מי מטעמה
8 רשאי לאסוף את הבן מהגן וכי אם התובע מנסה לעשות כן הרי שעל
9 צוות הגן למנוע זאת.
10
- 11 56. בשעות הערב, התקשר אליה התובע ושאל בטון תקיף וכועס היכן
12 רעייתו וילדיו, והיא השיבה לו כי אין לה מושג היכן הם נמצאים.
13 כמו כן, ציינה כי צוות הגן אינו מעוניין להיות מעורב בסכסוך שנוצר
14 בינו לבין רעייתו. התובע המשיך לחקור אותה ואמר כי ישקול כיצד
15 לפעול בעניין.
16
- 17 57. למחרת, הופיע התובע בגן והמשיך לחקרה. כתוצאה מהסיטואציה
18 המאיימת והחשש הכבד מתגובתו, חשה היא, לדבריה, חרדה עזה,
19 סבלה מנדודי שינה, בחילות והקאות והתקשתה להמשיך בשגרת
20 חייה.
21
- 22 58. התובע מיאן לקבל את הסבריה ואיים כי מעשיה חמורים מאוד, וכי
23 זה יתנקם בה, וכי היא עוד תשלם על זה.
24
- 25 59. בנוסף לכך, התובע לא חדל מלצלצל אליה שוב ושוב באופן טורדני
26 ואובססיבי, ובשלב זה חשה היא כי הגיעו מים עד נפש, ושלחה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

- 1 לתובע מסרון בו דרשה היא ממנו כי יחדל ליצור קשר עם צוות הגן
2 לאלתר, ולא תוגש נגדו תלונה למשטרת ישראל.
3
- 4 60. כתוצאה מכך, פנתה היא אל רעיית התובע והודיעה לה על החלטתה
5 להיפרד מהבן עקב איומי התובע, וזו הביעה הבנה למצב. כן הודיעה
6 לה כי בכוונתה לשלוח הודעת דואר אלקטרוני לכל הורי הילדים
7 המבהירה את החלטתן זו, וכך עשתה ביום 18.9.10.
8
- 9 61. עוד, הוסיפה, כי על מנת להפסיק את חרושת השמועות ובכדי למסור
10 מידע מדויק בנוגע לנסיבות החלטתן להיפרד מהבן, החליטו הן
11 לפנות באופן מסודר להורים.
12
- 13 62. כן, העידה, כי הוצאת פעוט מהגן אינה דבר שבשגרה, והן חשו חובה
14 מקצועית לפרט ולהניח את דעת יתר ההורים, באשר לנסיבות
15 שהובילו אותן להחלטה זו. מעשה מסוג זה הנעשה ללא כל סיבה
16 מניחה את הדעת, היה עלול לפגוע במוניטין של הגן ובמקור פרנסתן.
17
- 18 63. כן העידה מטעם הנתבעות **הגב' דנה סעדי בתצהירה נ/4** כי עבדה
19 כסייעת גן הילדים החל מיום 5.7.09.
20
- 21 64. לדבריה, הגננת הינה מסורה מאוד לילדי הגן ומקדישה להם רבות,
22 תוך מתן חום ואהבה, וכי בכל תקופת עבודתה בגן ההורה היחיד
23 אשר העכיר את האווירה היה התובע.
24

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

- 1 65. לעדותה, מרגע שהתובע היה מגיע לגן היה עושה ככל שביכולתו
2 להתחבב על הסובבים בדיבור קליל ומוחצן, תוך אמירות בוטות,
3 גסות ומעליבות, שחלקן התייחס לנטיותיהן המיניות של הנתבעות.
4
5 66. כך, לדוגמא, באחד הבקרים בהם הביא התובע את בנו לגן, האחרון
6 בכה, ובכדי להרגיעו חיבקה אותו הגננת. בתגובה, העיר התובע ואמר
7 **"אל תבכה ... אני לא מתכוון להתנפל על מאי, יש לי את אמא**
8 **שלך"**.
9
10 67. במקרה אחר, בכה הילד, הגננת חיבקה אותו והתובע אמר **"עם חזה**
11 **כזה בטח שנעים לו, אני גם הייתי מת להתנחם שם"**.
12
13 68. באירוע נוסף הגיע התובע לגן יחד עם אשתו, ותוך כדי כך שהחליף
14 לבנו טיטול, הוא קרא לה ולנתבעות על מנת **"לראות את הבולבול של**
15 **הבן שלי. יש לו כלי ענק והוא הולך לזיין הרבה"**.
16
17 ברי הוא, כי חלק מן העדויות חופף או זהה.
18
19 **הכרעה**
20
21 69. לאחר עייני בראיות הצדדים, בעדויותיהם ובחקירותיהם הנגדיות
22 מגיעה אנוכי לכלל מסקנה ודעה כי דין התביעה להתקבל, חלקית,
23 והכל מן הטעמים שיפורטו כדלקמן.
24
25 70. לטענת התובע, הנתבעות הפיצו נגדו דברי לשון הרע שמקורם
26 בהודעת דואר אלקטרוני אשר נשלחה לכל הורי הילדים בגן בו היה
27 בנו הפעוט. לטענתו, הנתבעות ייחסו לו הטרדות מיניות, הטרדות
28 טלפוניות מאיימות וכי השרה בגן אווירה של מתח ואיומים, וכי כל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

- 1 עוד בנו של התובע יהיה בגן - הנתבעות תהיינה חשופות לאיומים
2 ולאווירת אלימות.
3
- 4 71. מנגד, גורסות הנתבעות כי אכן כתבו את הדברים, ברם, טוענות הן
5 כי אף אם ייקבע כי בפרסום היה משום לשון הרע הרע שעומדת להן
6 הגנת "אמת בפרסום" וכי מדובר בהבעת דעה סובייקטיבית על
7 התנהגותו של התובע.
8
- 9 72. בבואו להחליט בעניינה של תביעה, יפרש, תחילה, בית המשפט,
10 בהתאם לסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 האם
11 תוכן המכתב נשוא הדין עולה בקנה אחד עם דרישת סעיף זה,
12 ומהווה לשון הרע.
13
- 14 (להלן: "החוק").
15
- 16 73. להלן לשון סעיף 1 לחוק :
17
- 18 "1. לשון הרע מהי
19 לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול -
20
- 21 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה,
22 לבוז או ללעג מצדם ;
23 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות
24 המיוחסים לו ;
25 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה
26 אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו ;

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

- 1 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, מינו,
2 נטייתו המינית או מוגבלותו."
3
4 74. בענייננו, מייחס התובע לנתבעות ארבע אמירות בהודעת הדואר
5 האלקטרוני שהינן, לדעתו, לשון הרע:
6 א. הנתבעות ספגו הטרדות מיניות מפורשות מהתובע.
7 ב. התובע הטריד את הגנת בסדרת טלפונים מאיימים בסגנון
8 אלים.
9 ג. האווירה בגן הינה של סטרס ואיומים.
10 ד. כל עוד בנו של התובע יהיה בגן - הנתבעות תהיינה חשופות
11 לאיומים ולאווירת אלימות.
12
13 75. לטעמי, ביטויים אלה אכן מהווים דברים פוגעים, מעליבים
14 ומשפילים את התובע בפני הורי הילדים בגן שכן הנתבעות ייחסו לו
15 עבירות פליליות של הטרדה מינית ומציירות אותו כאדם אלים, ועל
16 כן, יש לראות בהם דברי לשון הרע כמשמעם בחוק.
17 76. לפיכך, על פי מובנם האובייקטיבי של המילים והביטויים דנן,
18 מהווים אלה דברי לשון הרע על פי הקבוע בסעיף 1 לחוק.
19
20 77. לעניין בחינת הדברים להם מיוחסת לשון הרע ראה: ע"א 723/74
21 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' חברת החשמל, פ"ד לא (2) עמ' 281,
22 בעמ' 293, שם נאמר כדלקמן:
23
24 "המבחן בדבר קיום לשון הרע לפי סעיף 1 איננו מתמצה
25 בתחושת העלבון הסובייקטיבית של הפרט, עליו נסב הדיבור
26 או הכתב המייחס לו דברים פוגעים, אלא יסודו אובייקטיבי,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

1 היינו מה השפעתם או זיקתם של דברי לשון הרע להערכה לה
2 זוכה הפרט-התובע בעיני הבריות... איסור לשון הרע בא לעגן
3 בחוק החרות את זכותו של כל אדם, כי הערכתו בעיני אחרים
4 לא תיפגם ולא תיפגע על-ידי הודעות כוזבות בגנותו... עת
5 באים לבחון מה משמעותם של דברים בעיני הקורא הסביר
6 הרגיל, אין בדרך-כלל חשיבות לכך מה היתה כוונתו של
7 המפרסם, היינו בכפיפות לאמור בסעיף 16(ב) (3) לחוק, הרי
8 שאלה זו בלתי-רלבנטית לחלוטין. כן אין להביא ראיות
9 בקשר לשאלה מה המשמעות שאותה ייחס קורא רגיל או סוג
10 קוראים זה או אחר לפרסום ואין צורך בשמיעת עדויות ביחס
11 לשאלה כיצד הובנו דברי הפרסום, אלא בית-המשפט הוא
12 שישקול את הדבר...".

13

14

15 עוד ראה אף ע"א 466/86 שאהה נ' דרדריאן, פ"ד ל"ט (4), עמ' 734,
16 שם קבע כב' השופט ד. לוין כדלהלן:

17

18

19 "המבחן שבאמצעותו יקבע הדין אם אכן דברים מסוימים
20 שפרסם פלוני עלולים להוות לשון הרע כלפי אדם אלמוני,
21 אינו מבחן סובייקטיבי, המבחן הוא אובייקטיבי במהותו,
22 לאמור: לא קובע, מה חושב הנתבע המרגיש עצמו נפגע, אלא
23 הקובע הוא כיצד עלולה החברה לקבל את הדבר שבאותו
24 פרסום...".

25

26

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26

הגנת "אמת בפרסום"

78. הנתבעות טוענות כי חלה דכאן הגנת סעיף 14 לחוק בדבר "הגנת אמת בפרסום" וזה לשונו:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום עניין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".

79. על מנת לחסות תחת הגנת סעיף זה, על הנתבעות להוכיח כי הדבר שפורסם הינו אמת וכי היה בפרסום עניין ציבורי.

80. כאמור, הנתבעות מייחסות לתובע ביצוע עבירה פלילית של הטרדה מינית, אולם, הצדדים חלוקים ביניהם בשאלה האם אכן מדובר בהטרדה מינית.

81. על פי הפסיקה המנחה, כאשר מייחסים לנפגע ביצוען של עבירות פליליות, נדרשת רמת הוכחה גבוהה יותר להוכחת אמיתות הפרסום, רמת הוכחה בה הנתבעות לא עמדו, שכן הנתבעות לא הציגו בפני ראיות המוכיחות ברמת ודאות גבוהה שאכן התובע הטריד אותן מינית.

82. לעניין זה ראה: דנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות בע"מ נ' קראוס, [פורסם בנבו] תק-על 98(2) 1352, כדלקמן:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

1
2 "לכל אלה מצטרף קושי ראייתי נוסף, העולה במקרים לא
3 מעטים, שבהם מיוחסים לנפגע מעשים ופעולות העולים כדי
4 עבירה פלילית. במקרים כאלה, נושא המפרסם בנטל מוגבר
5 להוכיח את אמיתות הפרסום, ביחס לנטל הרובץ עליו
6 בהליכים אזרחיים רגילים. בגדר זה, הכלל הוא, כי נטל
7 הראיה הרובץ על המפרסם כבד יותר, ככל שחומרת המעשים
8 המיוחסים על-ידי המפרסם כבדה יותר."

9
10 כן נקבע בע"א 670/79 הוצאת עתון הארץ בע"מ נ' בצלאל מזרחי,
11 פ"ד מא (2) 169, כדלקמן:

12
13 "הכלל הוא, שאמנם אין קיימות אלא שתי מידות הוכחה -
14 המידה הקיימת במשפט הפלילי (מעל לכל ספק סביר)
15 המידה הקיימת במשפט האזרחי (נטיית מאזן ההסתברות),
16 אלא שבמקרה האחרון, וכשמדובר בטענת אמת הפרסום,
17 עשוי הנתבע להידרש להביא כמות הוכחה, שמידתה תעמוד
18 ביחס מתאים לרצינות תוכן הדיבה."

19
20 עוד נקבע בע"א 475/81 זיקרי יעקב נ' "כלל" חברה לביטוח בע"מ,
21 פ"ד מ(1) 589, 598, כדלקמן:

22
23 "בין אם נאמר, כי במקרים האמורים דרושה מידת שכנוע של
24 למעלה מ-51% אם כי פחות מהדרוש במשפט פלילי, או
25 שנקבע, כי אין לסטות גם כאן מהכלל הנהוג במשפטים
26 אזרחיים, היינו, שדרושה רק הרמת נטל ההוכחה עד למעלה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

1 מ-50% על-פי מאזן ההסתברות, אלא שנחוץ להגיש ראיות
2 בעלות משקל יתר על-מנת להגיע באותם תיקים עד לשכנוע
3 של 51% - התוצאה על-פי שתי הגישות היא אחת, היינו,
4 שהצד, שעליו רובץ הנטל להוכיח עובדות המטילות על יריבו
5 סטיגמה של ביצוע עבירה פלילית, חייב לעשות זאת
6 באמצעות ראיות בעלות משקל רב וכבד יותר ממה שדרוש
7 במשפטים אזרחיים רגילים."

8

9 83. באשר לנתבעת מס' 1, הרי שהודתה כי לא ספגה מן התובע כל
10 הטרדה מינית אלא כי היו, לכל היותר, מבטים או תחושות.

11

12 בעדותה העידה כך:

13

14 "מה שחוויתי בעצמי זה בעיקר מבטים ותחושה הרבה יותר
15 מלא נעימה וקשה להגדיר במילים."

16

17 (ראה: פרטיכל בעמוד 25 שורות 8-10).

18

19 ובהמשך העידה:

20

21 "ש. את אישית ספגת הטרדה מינית מהתובע?

22 ת. אמרתי קודם, מבטים, איני חושבת שכגבר אתה לא

23 יכול להבין את המשמעות של אותם מבטים."

24

25 (ראה: פרטיכל בעמוד 25 שורות 15-17).

26

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

- 1 84. באשר לנתבעת מס' 2, זו טענה כי התובע נהג להטריד אותה מינית
2 באופן מילולי מידי יום ביומו ולהעיר לה הערות בנוגע לחזה שלה ועל
3 איבריה המוצנעים.
4
- 5 85. עדותה זו נתמכה בעדות הגב' דנה סעידי אשר העידה כי שמעה את
6 התובע מטריד מינית את הגנת במספר הזדמנויות.
7
- 8 86. עם זאת, איני יכולה להתעלם מן העובדה כי הנתבעות לא הגישו
9 תלונה למשטרת ישראל עקב ההטרדות המיניות מהן סבלו, לטיעון,
10 מהתובע, וכשנשאלה לגבי זאת הגנת השיבה כדלקמן:
11
- 12 **" לא הגשתי כי חשבתי שאני יכולה להתמודד עם זה. זו פעם**
13 **ראשונה שאני מתמודדת אם הורה מסוג זה בכל שמונת שנות**
14 **הגן. בפעם הראשונה, בהטרדה מינית, אני לא יודעת בזמן**
15 **אמת איך להתמודד וגם חשבתי על הילד ... איך אני יוצאת**
16 **מזה בין הטיפות."**
17
- 18 (ראה: פרטיכל בעמוד 24 שורות 13-18).
19
- 20 87. בענייננו, אפילו היה ממש בטענותיהן של הנתבעות בדבר הדברים
21 המיוחסים לתובע, עדיין לא מתקיים היסוד השני של הגנת אמת
22 בפרסום – קיומו של עניין ציבורי. סבורה אנוכי כי אופי הסכסוך בין
23 הצדדים הינו פרטי - אישי, ואין המדובר בהתרחשות ברשות הציבור.
24 אף אחד מן הצדדים להליך אינו דמות ציבורית והתרשמתי כי תוכן
25 הפרסום אינו תורם ולו דבר להורי הילדים ועל כן אין תועלת
26 ציבורית בדברים שאמר הגנות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

1

2 88. זאת ועוד, הפסיקה הדנה במונח "עניין ציבורי" עסקה, בעיקרה,
3 בנושאים בהם העניין הציבורי נגע לדמויות ציבוריות או לאירועים
4 "חדשתיים". עם זאת, יתכנו מצבים בהם פרסום ברבים של עניינים
5 הנוגעים לאדם פרטי עשוי להביא תועלת לציבור, למשל, כאשר
6 מטרת הפרסום הינה האינטרס הציבורי שבאכיפת החוק, או הדאגה
7 להגנת הציבור בפני סיכונים שונים, לרבות סיכונים בריאותיים,
8 ברם, אין זה המקרה שבענייננו.

9

10 89. מכל האמור לעיל, עולה כי הנתבעות לא עמדו בנטל ההוכחה המוגבר
11 הנדרש במקרה זה, ועל כן, הנני קובעת כי הפרסום אינו חוסה תחת
12 הגנת סעיף 14 לחוק.

13

14

15

הגנת "תום הלב"

16

17 90. עוד טוענות הנתבעות לקיומה של הגנת "תום הלב" המצויה בסעיף
18 15 לחוק אשר זהו לשונו:

19

20 "15. הגנת תום לב

21 במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה

22 אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת

23 הנסיבות האלו:

24

...

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

- 1 **(2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום**
2 **הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות**
3 **אותו פרסום ;**
- 4 **(3) הפרסום נעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר של**
5 **הנאשם או הנתבע, של האדם שאליו הופנה הפרסום**
6 **או של מי שאותו אדם מעוניין בו עניין אישי כשר.**
- 7 **(4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד**
8 **שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר**
9 **לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של**
10 **הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות.**
- 11
- 12 .91 באשר לתחולתה של ההגנה שבסעיף 15 (2) לחוק, נתבע יכול שיזכה
13 בהגנת תום-הלב הקבועה בסעיף אם יוכיח שני תנאים במצטבר:
14 האחד, כי פרסם את לשון הרע בתום לב, והשני, כי היחסים בינו לבין
15 האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה לעשות את הפרסום:
16 חובה חוקית, חובה מוסרית או חובה חברתית.
- 17
- 18 .92 לטענת הנתבעות, היתה להן חובה מקצועית, חברתית ומוסרית כלפי
19 הורי הפעוטות לצורך שמירת המוניטין הטוב של הגן, בו מפקידים
20 ההורים את היקר להם מכל, לדווח בדבר אירועים חריגים
21 המתרחשים בין כותליו. לטעמי, לא היתה מוטלת על הנתבעות
22 החובה לדווח להורי הילדים כי התובע ורעייתו מצויים בהליכי
23 גירושין, וכי התובע הטריד אותן מינית, ויכולות היו לספר כי החליטו
24 משיקוליהן שלהן להוציא את הבן מהגן, ותו לאו.
- 25

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

1 93. לעניין תחולתה של ההגנה הגלומה בסעיף 15(3) לחוק, סעיף זה
2 דורש כי מקום בו הפרסום נעשה להגנתו של אדם שאינו הנתבע או
3 הנאשם, הפרסום יהיה מוגן רק אם יופנה אל אותו אדם שלהגנת
4 האינטרס שלו נעשה הפרסום או אל אדם המעוניין עניין אישי כשר
5 במי שלהגנת האינטרסים שלו נעשה הפרסום.

6
7 94. סבורה אנוכי, כי אף הגנה זו אינה עומדת לזכות הנתבעות שכן אין
8 זה מתפקידן להגן על הורי הילדים בגן וממילא לאלה לא היה עניין
9 אישי בהליכי הגירושין של התובע ורעייתו, נושא פרטי ואישי של
10 אלה.

11
12 95. באשר להגנת הבעת דעה אשר בסעיף 15(4) לחוק הרי שלא מצאתי
13 בתובע איש ציבור, והוא אינו עוסק בתפקידים שיפוטיים, רשמיים
14 או ציבוריים. אשר על כן, הנני קובעת, בנסיבות אלה, כי לא עומדת
15 לנתבעות הגנת "הבעת דעה" באשר לדברים שנאמרו ביחס לתובע.

16
17 סכום הפיצוי

18
19 96. באשר לגובה הפיצוי, קובע סעיף 7א.א.(ב) לחוק כדלקמן:

20
21 "ב) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה רשאי בית
22 המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על
23 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק."

24

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

- 1 97. בתביעה דנן, לא הוכיח התובע בפני כי אכן נגרמו לו נזקים כספיים
2 כלשהם, ולא הוכח כי נפגע משלח ידו, ויש בנסיבות אלה על מנת
3 לשמש אבן בוחן לעניין גובה הפיצוי.
- 4 98. לטענת התובע, האמירות הקשות פגעו בכבודו ובשמו הטוב והרסו
5 חברויות שטיפח, ועל כן, יש מקום לקבוע פיצוי גבוה במקרה דנן.
6
- 7 99. עם זאת, איני יכולה להתעלם מהעובדה כי התובע עצמו שלח עובר
8 להודעת הדואר האלקטרוני נשוא התביעה הודעת דואר אלקטרוני
9 בעצמו להורי הילדים בגן בו סיפר על הדרך בה בחרה רעייתו להיפרד
10 ממנו, ומשכך, איני מקבלת את טענות התובע כי שמו הטוב נהרס
11 עקב מעשי הנתבעות שכן הוא זה שלמעשה נתן פתח לדבר על העניין.
12
- 13 100. כמו כן, התרשמתי כי הנתבעות אכן האמינו כי התובע הטריד **אותן**
14 **מינית, חשו בחוסר נוחות לצידו ולא חפצו לפגוע בתובע.**
15 לפיכך, בנסיבות אלה, יש כדי להפחית מסכום הפיצוי אותו יש
16 להעניק לתובע.
17

סיכומו של דבר

- 18
- 19
- 20 101. דין התביעה להתקבל, באופן חלקי.
21
- 22 102. הנתבעות תשלמנה לתובע, פיצוי בסך של 10,000 ₪, כל אחת תשלם
23 מחצית סכום זה, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת
24 התביעה ועד ליום התשלום המלא בפועל.
25
- 26 103. בנסיבות העניין, יישא כל צד בהוצאותיו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 דצמבר 2012

ת"א 4283-12-10 שחר נ' ארגמן ואח'

1

2

ניתן היום, 24.12.12, בהעדר הצדדים.

3

4

המזכירות תשלח העתק מפסק הדין לב"כ הצדדים.

5

6

7

ח. יונן

8

חנה יונן, שופטת בכירה

9